

רבות ה

העולמים, פטח עני להסכל בהם למעלה,ABA ב"ם בארכאים ושמיטים אומנות של השם המפרש, לרעת כל אותן על תקונת, בראשית ואות ואות כו' וכהן, וכוי' והארץ היה תהו ובהן, והם:ABA ית"ז, קר"ע שט"ז, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שקו"צ"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. לכל אותן ואות יש מאמר ויש לה נתיב. אשר אמרות הן ול"ב שבילים, וכולם תלויים מן אי"ה. וזהוABA אורה י"ה. אי"ה בתקשנון אורה י"ה. י"ה חכמה יבינה, אי' בתר עליזן, ואופן שבע ספירות כלולות בשבעה שמות.

ואת כל פוללת בת שבע, ואין ספירה מכל הספירות שייהי לה רשות להוריק ברכות ולהשפייע למתחוננים אלא בבת שבע, משום שהיא הקשר של כל הספירות, שם הספירות היו מיריקות מחוץ לה, היה פרוד. ומשום זה אין רשות לשום ספירה להוריק לשום מקום פרט לה, אל הפתחותנים, ומשום לכך נאמר בה אל יתહל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אחרן אל הקדש, שאין רשות לנביא וחכם לודעת למעלה שום מדע אלא בה, ובשבילה נאמר ומשה עלה אל האלהים, ודור אמר בגלה אם אפן שנת לעני לעפער תונמה עד אמצע מקום ליהו"ה, היא שלמות האדם, שלמות היחוד, שלמות השם הקדוש, שלמותה של כל ספירה וספירה.

תקון חמיש

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי אדרבי ה'א אל'הו אוזמן לגביה דרבינו שמעון, בהיכלו, והנקודה זו היא מחסבה סתומה. ביניהם הנה אליו מזדמן אל רבינו שמעון. אמר

לעילא,ABA בא ב'ם בארכאים ותרין אתון דשם מא מפרש, למנדע כל את ואת על (דף יט ע"א) תיקוגיה, בראשית וכו', והארץ היה תהו ובהו, ובזהו, ואנווןABA ית"ז, קר"ע שט"ז, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שקו"צ"ת צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועוד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמירות אינוון, ול"ב שבילין, וכלהו תליין מן אי"ה, וכאן והואABA אבא בם אורה י"ה (תהלים קיח יט) אי"ה בחושבן אוד"ה י"ה, י"ה חכמה יבינה, אי' בתר עליזה, אי' ואנוון שבע ספירן פלילן בשבע שמחן.

ובלהו כלילת לוין בת שבע, ולית ספירה מבלהו ספירן דינה לה רשו לאראקה ברקאן ולאשפעה למתאין, אלא בבת שבע, בגין דאייה קשורה דבליהו ספירן, די' ספירן הוא מריקין לבר מינה הוה פרידא, ובגין די' לית רשו לאראקה ספירה לשום אמר בר מינה, לגביה מתайн, ובגין די' אתمر בה (וימטה ט כב) אל יתרה לחדם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת, בזאת יבא אחרן אל הקדש (ויקרא טג), דלית רשו לנביא וחכימה למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל האלהים, ודור בגיןה אמר (תהלים קלב ז) אם אתן שנת לעני לעפער תונמה, עד אמץ אמן רשות לנביא וחכם לודעת למעלה שום מדע אלא בה, ובשבילה נאמר ומשה עלה אל האלהים, ודור אמר בגלה אם אפן שנת לעני לעפער תונמה עד אמצע מקום ליהו"ה, היא שלמות האדם, שלמות היחוד, שלמות השם הקדוש, שלימות דבל ספירה וספירה.

תקונא חמישאה.

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה אייה מחסבה סתימה, אדרבי ה'א אל'הו אוזמן לגביה דרבינו שמעון, בהיכלו, והנקודה זו היא מחסבה סתומה. ביניהם הנה אליו מזדמן אל רבינו שמעון. אמר

לו: רבבי ורבי, ובריה ב' היא פתויהה, אם כן, במא מה מהշבבה סתויהה בה? אלא בתהלה שלטון וממשלה המלך, הניצוץ נקשה, פשמדד החבל, נתקדיה ה' צוא מפנה קו שסתיר הניצוץ אומה מתחשבה כמו זה: ט. בהתחלה היא מ"ם סתויהה, וכשהתפשט ה' קרו שהוא ר' מהמדה, היא נפתחה ונעשתה ב', וזה בראשית, ב' ראשית,

נקודה בהיכלון.

וכשהיא סתויהה, היא מ"ם גודלה מלסכמה המשרה, ונעשה טבעת, ובגללה נאמר אל הפללה, תהא לי מקדשות בטבעת זו ט', וועליה נאמר תקשר בהתגלמותו ניעוץ בטבעת, והיא לא לבנה ולא אדרמה ולא שחורה ולא יקרה וללא שם שום צבע כלל, וכשהתפשטת לה'-air, היא עיטה גוונים לה'air.

וסוד ה'cker - עוטה אור פשלמה וכו', כשהיא אור מעטרף ולא מתפשט, והוא נסתר, נקרא אור, אור נסתר באות יו"ד, נקודה בהיכלון, פשומוציא י' מאוריו'ר נתגלה אור, וזהו ויאמר אלהי'ם יהי אור, וחמש פעמים אור יש במעשה בראשית, והם ה', וועליהם נאמר מי מדד בשעלו מים, ורק גוון תבור, ושםים בזרת תבן, דא דרושא שמאלא, דאי' גוון תבור, וכל בשילש עפר הארץ, דא גופא עמודא דאמצעיתא, ורק גוון יroker, ושקל בפחים הרים וגבעות במאנים - בפחים קרים וגבעות במאנים - שני עמודי אמת, וה' הגות, העמוד האמצעי, וזה גוון ירך, וشكل הארץ, תרי סמכי קשות, והאי ה' איהי מתפשטת לאנ'הרא בחמש גווניין, דאי' גוון חמיש זמניין אור, י' איהי מדה דיליה, ה' עלאה חמיש אור, ה' תפאה חמיש גווניין דנ'הראין בהו' חמיש אור, וכבר אתפשטת ה' עלאה לאנ'הרא בה'

אמר ליה רבבי, והא ב' פתיחא איהי, אם בין במא איהי מחשבה סתימא בה, אלא בראש הורמנותא דמלכא, בוצינה דקרדיניותא, פ' מדיד משיחא, היה מחשבה בגונא דאס, דסיטים ניצוא, היה מחשבה בגונא דאס, בקדמיתה איהי מ"ם סתימא, וכבר אתפשט קו דאי' ר' מן המדה, איהי אפתחת ואתעבידת ב', ורק בראשית ב' ר'ראשית, נקודה בהיכליה. וכבר איהי מ' סתימא, איהי מ"ם רב' תא מלפרבה המשרה (ישעה ט ז). ואתעבידת עזקא, ובגינה אתרם לגבי כליה, תהא לי מקודשת בטבעת זו ט', ועלה אתרם קווטרא בגולמא, ניעוץ בעזקא, וαι' לא חורן ולא סומק ולא אוכם ולא יroke ולא גוון כלל, וכבר אתפשט לאנ'הרא, איהי עבידת גווניין לאנ'הרא.

ור' דמל'ה עוטה אור פשלמה וכור' (תהלים קד ז). כבר איהי אור מעטרף ולא אתפשט, ואיהו סטים, אתקרי אויר, אור סטים בא' י' מאוי'ר, אתקלי'א אויר, ורק איהו ויאמר אלהי'ם יהי דבר'ראשית (בראשית א), וחמש זמניין אור אינון בעוד'דא דבר'ראשית, ויאנו'ן ה', ועליהו אתרם (ישעה י' מ' מ' מדד בשעלו מים, רק דרושא ימינה, וαι' גוון תבור, ושםים בזרת תבן, דא דרושא שמאלא, דאי' גוון תבור, וכל בשילש עפר הארץ, דא גופא עמודא דאמצעיתא, ורק גוון יroker, ושקל בפחים הרים (דף יט ע"ב) וגבעות במאנים, תרי סמכי קשות, והאי ה' איהי אתפשטת לאנ'הרא בחמש גווניין, דאי' גוון חמיש זמניין אור, י' איהי מדה דיליה, ה' עלאה חמיש אור, ה' תפאה חמיש גווניין דנ'הראין בהו' חמיש אור, וכבר אתפשטת ה' עלאה לאנ'הרא בה'